

**[Krag.]**

end Indholdet, mine Bemærkninger er møntet paa.

I øvrigt vil jeg takke den højtærede Minister for Tilsagnet om den gode Villie, som jeg for øvrigt ikke har tvivlet paa, til Administration af dette Forslag paa en saadan Maade, at det mindst muligt skaber Vanskeligheder for Erhvervslivet. Thi af Administrationen og den Hensyntagen, den viser paa alle Omraader, afhænger dette Forslags Succes i meget høj Grad, og jeg haaber, at dette Tilsagn fra Ministeren indeholder den Sikkerhed, som overhovedet kan gives for et loyalt Samarbejde mellem alle Faktorer, som faar med denne Sag at gøre, til Fremme af Erhvervslivets Velfærd i det hele, saaledes at den enkelte mindst muligt generes.

Jeg er enig med den højtærede Minister i, at naar man har indgaaet et Forlig, er det ret ørkesløst at give sig til at diskutere, hvem der har opnaaet mest. Det er ganske rigtigt. Men det er dog glædeligt at konstatere, at vi paa vor Side er meget tilfredse med, hvad vi har naaet, og naar dette ogsaa er Tilfældet paa den højtærede Ministers Side, ja, saa er Forholdet saa ideelt, som det i det hele taget kan tænkes at være.

De Ændringsforslag, som vi nu om et Øjeblik skal stemme om, fremtræder som stilledede af Handelsministeren og tiltraadte af Udvalget. Dette er nu ikke helt ud en Overskrift, som dækker det faktiske. Hvis der skulde staa, hvad der er det faktiske, saa skulde der staa: Ændringsforslag, stilledede af Oppositionspartierne eller stilledede af Venstre og de Konservative og tiltraadte af Handelsministeren. Men jeg kan godt forstaa, at man har foretrukket den anden Form, og det kan jeg naturligvis ikke have noget afgørende at indvende imod.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) forstod ikke, hvad jeg mente, naar jeg havde udtalt, at vi indenfor Venstre ikke ansaa det for muligt under de nuværende Forhold i Verden at springe ud i det tomme Rum, hvad Vareudvekslingen mellem Landene angaar. Det forbavser mig, at det kan volde det ærede Medlem Vanskeligheder at forstaa dette; thi saa længe Handelssamkvemet mellem Nationerne, saaledes som det nu er Tilfældet, søges bygget paa en Grundsætning, der kort kan udtrykkes saaledes: Hvis du køber saa og saa meget hos mig, saa køber jeg til Gengæld saa og saa meget hos dig, og opfylder du ikke det Vilkaar, saa bliver der ikke noget Handelssamkvem mellem os — saa længe er Foranstaltninger nødvendige til at

sikre Indflydelse paa Import og Eksport. Jeg kan slet ikke tænke mig, at det ærede Medlem ikke skulde kunne forstaa dette.

Naar det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, som jo er Retsforbundets nye Repræsentant her i Salen, forsikrer os, at det foreliggende Forslag vil betyde lavere Pris for danske Landbrugsprodukter, end man vil kunne opnaa, hvis en saadan Lovgivning ikke tilvejebringes, saa maa jeg sige, at denne Bemærkning udspringer utvivlsomt af den besynderlige og forvredne Retsforbundslogik, som vi ved mange Lejligheder er stillet overfor her i Salen, en Logik, som udvikles paa Grundlag af en fuldkommen Mangel paa Viden om de faktisk tilstedeværende Forhold, hvad jo ogsaa er Vilkaaret for, at man i det hele taget kan opstille den Slags Tankeeksperimenter. Men naturligvis, Retsforbundet har let ved at stille disse Forslag i denne Samling som i den svundne; thi hvad der kan vindes af Fordele ved for nærværende Tidspunkt at skyde Ansvaret til Side og melde sig som den rendyrkede Frihandels Tilhængere, ja, det er det jo værd at tage i Nettet. Og de kan jo ikke berede nogen Vanskeligheder for Livets Gang i Praksis; thi herpaa har de jo, for saa vidt det afgøres i denne Sal, ingen Indflydelse; saa det er en forholdsvis let Stilling.

Hvad angaar den Dagbladsartikel, der har været Tale om, vil jeg gerne sige, at jeg tror, det havde været klogere og mere passende, om denne Artikel ikke var skrevet. En saadan Optræden, efter at et Forlig er tilvejebragt mellem alle Parter, minder mig altid om det Spark, som et vist Dyr, som bekendt, altid er tilbøjeligt til at give, netop i de mest fredfyldte Øjeblikke. Jeg synes, man burde have benyttet denne gode Lejlighed til at undgaa at demonstrere sit Sindelag i saa Henseende. Men der er en Bemærkning i denne Artikel, som giver mig Anledning til at opholde mig lidt nærmere ved den. Der staar nemlig i Ændringsforslag under Nr. 1, næstsidste Stykke, følgende:

„Indførselen af en Vare (Varegruppe) kan, medmindre handelspolitiske Hensyn kommer i Betragtning, ikke for nogen Importør nedbringes til mindre end 45 pCt. af Importværdien i 1931 i danske Kroner“,  
altsaa

„medmindre handelspolitiske Hensyn kommer i Betragtning“.  
Og saa skrives der nu i den paagældende Artikel i „Politiken“:

„Bestemmelsen gælder dog kun Varer, der ikke har handelspolitisk Interesse, og